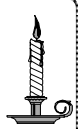
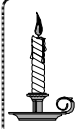

בס"ד ז' טבת ה'תש"פ
הדלקת נרות - 16: 29
צאת השבת - 17: 21
רבנו תם - 17: 52
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים - עלון מס' 993

@ מכריזין תענית **עשרה בטבת** שיחול ביום שלישי.
סיום הצום בצאת הכוכבים בשעה 17: 05. יה"ר שיחפוך
הקב"ה צום זה לששון ולשמחה ולימים טובים, אכ"י"ר.
@ סוף זמן "**ברכת הלבנה**" יום חמישי כל הלילה.

אברהם יגל
לעיני **בבאי מוסאי** בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטי"דיון: "ויחי דבד" (יחזקאל לז')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

צום עשרה בטבת נקבע עיני הרבנות ליום הקדיש הכללי

פרשת ריג"ש

מעייני הפרשה:

- ← נאומו הגדול של יהודה, בו הוא מבקש לשחרר את בנימין.
- ← "**אני יוסף**" - יוסף מתוודע אל אחיו והזמין את כל המשפחה למצרים.
- ← "**עוד יוסף חי**" - יעקב מסכים לרדת מצרימה לראות את בנו.
- ← בדרך למצרים, רשימת שבעים הנפש הבאים מצרימה.
- ← הפגישה המרגשת בין יעקב ליוסף.
- ← יוסף מציג את אביו ומשפחתו לפני פרעה ומושיב אותם בארץ גושן.
- ← תקנותיו של יוסף במצרים בשנות הרעב.
- 📖 "**והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם**" (מה, יב)
- מה מוכיח יוסף בזה שפיו מדבר אליהם? הרוקח: "**בלשון הקודש**". רק יוסף ואחיו ידעו לשון זאת.
- 📖 "**כי נבהלו בנימין**"
- מקודם כשעדיין חשבו שהוא גוי ורשע לא הסתכלו בפניו, רק עכשו כשאמר "אני יוסף" הסתכלו בפניו וראו שהוא יוסף ונבהלו מפניו.
- 📖 "**מהירו ועלו אל אבי ואמרתם אליו... שמיני אלוקים לאדון לכל מצרים**"
- יש מפרשים "שמני" הוא תיבות שם אני, פירוש פרסמתי את ה' לאדון על כל מצרים.
- 📖 "**ובני בנימין...**" (מו, כא)

"בשבר אשר הם שוברים"

פירוש "שוברים"=קונים, ובכל זאת למה כתוב שוברים ולא קונים? מפרשים מפני שכתוב במדרש שעל הכסף שהיה במצרים היה חקוק צורת עבודה זרה, ולכן אמר להם יוסף שישברו את העבודה זרה לפני שנותנים לו הכסף, כי הדין הוא שרק גוי יכול לבטל עבודה זרה ששייך לו, וזה מרומז במה שכתוב "הם שוברים" שהמצרים היו שוברים את העבודה זרה כשעדיין זה היה שלהם שאז מועיל לבטל את הע"ז.

"אל תרגזו בדרך"

אומר רש"י אל תתעסקו בדבר הלכה, מזה אנו רואים גודל מעלת השבטי י-ה, שגם אחרי שעברו מאורעות גדולים כל כך, של מאסר שמעון ובנימין, ושנדע להם שהוא יוסף, בכל זאת ידע יוסף שמיד כשיצאו ממנו מיד שוב יעסקו בתורה "כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה". (ברייסק)

"ימי שני מגורי שלושים ומאת שנה מועט ורעים היו ימי שני היי"

יש מפרשים שכיון שיעקב בא למצרים נהיתה ברכה בנילוס ונפסק הרעב, ופרעה ראה שיעקב נראה זקן מופלג וחשש שהולך למות ותפסיק הברכה, לכן שאל פרעה ליעקב כמה ימי שני חייך, ועל זה ענה לו כי מה שאני נראה זקן הוא רק מצרות אבל בעזהש"ית אחיה עוד שנים טובות וכן היה שחי עוד 17 שנה.

פינת הניבים והפתגמים

"מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע". (קהלת ג טז)

פתגם המותח ביקורת על עיוות דין בבית המשפט. - כך שלמה המלך היה צופה היאך הרשעים מעוותין המשפט בבית המקדש. ראה שלמה מקום שהיו סנהדרין יושבין ודיני דיני נפשות ודיני מכות ודיני ממונות וטומאות וטהרות, שהיו משקצין.

הסירו מכשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי" : <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

צום עשרה בטבת

ביום עשרה בטבת סמך נבוכדנצר הרשע מלך בבל על ירושלים, והביאה במצור ובמצוק.

א הכל חייבים להתענות ואסור לפרוץ גדר. ואין הדבר תלוי ברצון הקהל. [שו"ת יביע אומר חלק א סימן לג].

ב חיוב התענית הוא מזמן עלות השחר דהיינו שעה ושנים עשר רגעים בשעות זמניות, לפני הזריחה, עד צאת הכוכבים, שהוא כעשרים דקות אחר שקיעת החמה. [ילקוט יוסף-מועדים-תקכט].

ג הישן על מיטתו שינת קבע בליל התענית, וקם משנתו באמצע הלילה, אסור לו לאכול ולשתות, אפילו קודם עמוד השחר. אך אם התנה קודם שהלך לישון שבדעתו לקום קודם עמוד השחר ולאכול, מותר לו לאכול עד עמוד השחר. וכל זה על פי הפשט, אך על פי הזוה"ק אין לאכול גם על ידי תנאי. [יביע אומר ה' סי' כב].

ד אף תלמידי חכמים ומלמדי תינוקות, חייבים להתענות כל תענית צבור. אולם אין להם להתענות תענית שובבי"ם או תענית לכפרת עונותו וכדומה, בזמן עבודתם, כיון שעל ידי חלישות כוחם ימעטו במלאכת שמים. וכן הדין לפועלים או לפקידים, וכל שכן לבני ישיבה ההוגים בתורה שאסור להם להתענות תעניות הנזכרים. ובימי השובבי"ם עדיף שיתענו תענית דבור, אך אסור להם לבטל מסדר לימודם ולקרוא תהלים, כי אין לך דבר העדיף יותר מלימוד הגמרא וההלכה. [יביע אומר חלק ב' סימן כח סק"ז].

ה כל הצומות הללו מותרים ברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה, חוץ מתשעה באב. ומותר להתרחץ בחמין בימי הצומות. והמחמיר פטור מללכת בלילה. [ילקוט יוסף מועדים עמי תקל].

ו חולה שאין בו סכנה פטור מלהתענות בכל הצומות הללו. ורשאי לאכול בבוקר, כשיש צורך בכך, ואין צריך להתענות תענית שעות. וכל שכן שאין צריך לאכול ולשתות פחות מכשיעור. ואפילו חולה שנתרפא אך עודנו חלש, כל זמן שיש חשש שאם יצום יחזור לחליו, פטור מלהתענות. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלא].

ז זקנים ושומרי כח שמצטערים בתעניתם פטורים מכל הצומות הללו לרבות תשעה באב. [ילקוט יוסף-מועדים-תקלב].

ח קטן שלא מלאו לו שלש עשרה שנה ויום אחד, וקטנה שלא מלאו לה י"ב שנה, פטורים מהתענית. ואפי' תענית שעות אין להם להתענות, אף שיש להם דעת להתאבל על החורבן. ויש מחמירים לומר שאין להאכילם אלא לחם ומים, אך המנהג להקל לתת להם כל צרכם, וכן ראוי להורות בזמן הזה שירדה חולשה לעולם. [ילקוט יוסף דיני חינוך קטן עמוד רלט. ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלג].

ט חולה וזקן שפטורים מלהתענות בימי הצומות הללו, אינם צריכים התרה לפני שיאכלו. וכן חתן ובעלי ברית שאינם משלימים התענית כשהצום דחוי, רשאים לאכול בלי התרה, והמחמיר לעשות התרה כשהדבר אפשרי בנקל, תבוא עליו ברכה. [יביע אומר חייב סי' ל' אות ה-ח].

י אין לשטוף את הפה בבוקר בהתעוררו משינתו בימי תעניות צבור. ומכל מקום במקום צורך יש להתיר כשאינו שם בפיו יותר משיעור וריעילת בבת אחת, ובאופן שיוצדע בעצמו שיוכל להזהר שלא יבלע מן המים. וכן מותר להשתמש במשחת שיניים בתעניות צבור על הדרך הנ"ל למי שקשה לו בלי לצחצח את שיניו. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלד].

יא אדם בריא שמתענה, אך עליו לבלוע גלויות וכדורים נגד מיוחדים רשאי וכדומה, ומותר לו לבלוע התרופה בלי מים, כל שאין בה טעם ערב לחיך. וכן מותר לשתות תרופות שאין החיך נהנה מהם. אבל אם החיך נהנה מהם אין להתיר. אולם במקום חולי פנימי אין להחמיר. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלה].

מכל מלמד השכלתי

"ולאביו שלח כזאת..." - סגולה לפרנסה

ידוע מדברי רבנו הארי ז"ל, שישנם ג' שמות הפרנסה, (וראוי ונכון להתכוון בשמות אלו כאשר מבקשים על הפרנסה), ואלו הם:

א. פא"י - ראשי תיבות: "פּוֹתַח אֶת יַדְךָ".
 ב. חת"ך - שמקורו מסופי התיבות של אותו פסוק: "פּוֹתַח אֶת יַדְךָ".

ג. סא"ל - שמקורו משם חת"ך בחילוף אותיות (א"ת, ב"ש, ג"ר וכן הלאה).

ועל-כך אומר הרה"ק המקובל האלקי ר' צבי הירש מזידיטשוב זי"ע: שנינו במשנה (ראש השנה ט"ז): "בפסח נידונים על התבואה" (התבואה מסמלת את הפרנסה) ולכן נרמזו בשם החג, פסח, ג' שמות הפרנסה: פא"י, סא"ל, חת"ך.

"יעקב" בגימטריה הוא פא"י סא"ל, (182). ואם כך, חסר לו עוד שם אחד של הפרנסה -

חת"ך. והיות והיתה שנת רעב, לכן - "ולאביו שלח כזאת..." יוסף שלח לאביו "כזאת", בגימטריה חת"ך (428), כדי להשלים ליעקב אביו את כל שלושת שמות הפרנסה.

"ונפשו קשורה בנפשו"

הקשר בין יוסף לאביו היה קשר מיוחד, קשר חזק. ומה הדבר שהכי מקשר בין אנשים? אם ניקח כסף, אז יש תמיד וויכוחים על כסף, אם אהבה, אז יש לפעמים אכזבות, אבל קשר של תורה, זה קשר חזק ללא שום אכזבה. וזה הקשר בין יעקב אבינו ליוסף הצדיק, קשר יותר עמוק מאשר אב לבן, יעקב לימד את יוסף את כל התורה שלמד בזמן קצר ביותר מרוב קדושתו של יוסף. ועל כן הקשר של יוסף ואביו יעקב נרמז במילה "קשורה" שכן היא עולה בגימטריה 611 בדיוק כמו המילה "תורה" גם כן 611. ולכן אין לך קשר יותר חזק מהתורה הקדושה, שנאמר עליה הוא חברותא או מיתותא.

"ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו ג'שנה ויבואו ארצה גושן"

יעקב דאג שיהודה יפתח ישיבה בגושן. רואים ברמז במילה "גשן" שזה גימטריה 353 וגם שמחה גימטריה 353. וכן גשן ושמחה בגימטריה קטנה יחדיו (11+11) זה ביחד 22 כמניין כ"ב אותיות. ועל זה נאמר בגמרא בפסחים דף נ' עמוד ב' "אשרי מי שבא לכאן ולתלמודו בידו". והמילה "בידו" בגימטריה 22 כמניין הכ"ב אותיות.

לותר למחול ולסלוח

באותם ימים שהוקמה שכונת מאה שערים בירושלים ניתנה לאנשים זכות לקורת גג חנים אין כסף. כל מה שנדרש מהם, הוא להשתתף בפעילויות הקהילה - כמו שיעורי התורה, להגיע מוקדם לשעות התפילה הקבועות, וכיוצא באלה. באחת מהשכונות הללו התגורר הרב דוד בטלמן זצ"ל. ר' דוד היה יהודי עובד השם משכמו ומעלה, מחנך בחסד עליון, דייקן ומסודר. אין פלא כי עמד בהצלחה בדרישה להקדים לבוא לבית הכנסת לפני התפילה. אם כולם נדרשו להגיע כעשר דקות לפני התפילה, הרי שמעולם לא קרה שהוא לא התייצב כרבע שעה ויותר, לפני שעת התפילה... כגבאי בית הכנסת שימש יהודי ושמו יוסף שמאורעות החיים הפכו אותו לנרגן וקצר רוח. הוא נחשב אדם קשוח, שניהל את בית הכנסת ביד רמה תוך הקפדה על דיוק בזמנים ועמידה בדרישות. המתפללים ידעו על אופיו זה של הגבאי והשתדלו להימנע מהיתקלויות עמו, בפרט בנושאי האיחורים לתפילות... לימים חלה ר' דוד במחלה קשה, והקושי להתארגן בשעת בוקר מוקדמת, גרם לכך כי הגיע לתפילה בתחילתה או באיחור מה, בניגוד לנדרש להגיע עשר דקות לפני התפילה. לא היה זה מחוסר רצון, אלא מתוך החולי שהכביד מאוד על ההתארגנות בבוקרו של יום. והנה, אך מסתיימת התפילה, ניגש אליו הגבאי יוסף ושוּפך עליו מקלחת צוננת: "האינך מתבייש? וכי זו צורת התנהגות לאחר לתפילה כאילו לא קרה כלום? והלא אתה מקבל מאתנו דירה חנים אין כסף, כל מה שמבקשים ממך הוא להתייצב מוקדם לתפילות בבית הכנסת! נראה לך סביר שתגורר בדירת לחם חסד?". ר' דוד השפיל עיניו בבושה. לא ששיער שהגבאי ידרוש בשלומו ולסיבת איחורו המוצדקת, אך בוודאי לא ציפה לשיחת מוסר רושפת אש כלפיו, לעיני כל הקהל. הגבאי לא נרגע, והמשיך להצליף: "זו חוצפה איומה, שאי אפשר לעבור עליה לסדר היום! הנה לנו עוד אברך צעיר, עוד לא בן שלושים" אמר והצביע על רבי דוד המסמיק ומחוויר חליפות, "שלא יודע מה זו מחויבות, ואין לו ערכים לזמן המדוייק!". הגבאי הוסיף לירות בו חיצים מילוליים פוגעניים, וכל אותה עת מושפל רבי דוד לעיני כל ואינו עונה דבר. ידוע ידע, כי גם אם יצטדק ויאמר שהיה חולה הדבר לא ישכך את זעמו של הגבאי הקשוח ובוודאי לא יתרום להרגעת המהומה. בלית ברירה נאלץ לעמוד כאחרון הנאשמים ולשמוע את נאצות הגבאי, המשפיל אותו לעין כל בהאשמות חמורות אך נטולות שחר... הגבאי סיים את שיחת המוסר החוצבת, הלך להכין לעצמו כוס תה להרגיע את מיתרי הקול שהתאמצו בצעקות מעל ומעבר...

ר' דוד נותר מושפל, מקווה שהאדמה תבלע אותו מרוב בזיון... חלפו מספר דקות והנה, שוב שב הגבאי להיכל בית הכנסת. "רבתינו!", הכריז בקול רם, "הסתיים מלאי התרופות שלי, ואני צריך ללכת לבית המרקחת בעיר העתיקה לרכוש עבורי טובה וללכת במקומי לעיר העתיקה - נא יודיעני!". בית הכנסת כבר החל להתרוקן, רבי דוד היה מהאחרונים שעוד גללו את התפילין ולא רחוק ממנו ישב הגבאי ושתה מכוס התה בשלוות בוקר. אך סיים רבי דוד לגלול את התפילין, והנה הוא ולא אחר ניגש אל הגבאי. "בוקר טוב", אמר בלבביות, "אני יכול ללכת להביא את התרופות. הבה לי בבקשה את המרשם ואסור לבית המרקחת כדי שגייעו התרופות הנחוצות בזמן". מתי המעט שנותרו בבית הכנסת, הביטו בר' דוד בהתפעלות מהולה בהערצה. הלא טרם חלפו דקות ספורות מאז נזף בו הגבאי לעין כל, ביזה אותו והשפיל את כבודו לעפר, והנה רבי דוד - הוא ולא אחר - המתנדב לסייע ולהביא לגבאי את התרופה ממרחקים במאמץ לא פשוט! אך הגבאי לא שת לבו לכל זאת. "הנה" אמר בפשטות, "זה המרשם, וזה הכסף עבור התרופות. תקנה ותביא לי הביתה, ועוד פעם לא לאחר!", שב והזהיר... ר' דוד יצא לדרכו בריצה, על אף מחלתו. כחצי שעה ישל ריצה רגלית לבית המרקחת, ועוד חצי שעה הדרך חזרה. יותר משעה של מאמץ, למען יהודי שפגע בו אנושות אך לפני שעה קלה. מכל מתפללי בית הכנסת, דווקא ר' דוד הוא שיצא לדרך, הוא שהעניק את מיטב עתותיו למען הגבאי שזנף בו, הוא שרץ בזריזות למען מי שהשפיל אותו ופגע בו בצורה כה קשה וללא כל סיבה! כשחזר, רגע אחרי שהעביר את התרופות ליעדן, פגשו אותו כמה ממתפללי בית הכנסת. "ר' דוד!", קראו בהתפעלות, "עד היכן הדברים מגיעים? אפשר להיות קשה לכעוס ונוח לרצות, אפשר להתפייס בקלות, אבל להתאמץ כך מעל ומעבר? לרוץ כעלם צעיר למען מי שפגע בך באופן כה קשה? לא רק לסלוח ולמחול, אלא גם לפעול למענו ולטובתו באותו היום?". ר' דוד חיך את חיוכו האצילי, והשיב בפשטות: "ראו נא אני נוהג שכל אימת שמישהו פוגע בי, אני ממחר למחול לו. אבל הגבאי שפגע בי בצורה כה קשה, שהשפיל וביזה אותי לעין כל ללא עוול בכפי - חשתי כי אינני מסוגל למחול לו, אני פשוט לא מצליח... הייתי חייב להתאמץ למענו, לרוץ בשביל להיטיב לו, למצוא דרך להעניק לו עם הרבה מאמץ - ובכך אתחבר אליו ואוכל למחול בלב שלם, למחוק את הפגיעה מההיסטוריה שלי!". ר' דוד מלמד אותנו: המחילה לא אמורה להיות קלה, לפעמים הפגיעה קשה מנשוא, והמחילה קשה משאול. ועדיין - כדאי מאוד להתאמץ, להתחבר, להגיע למצב שנוכל למחול ולסלוח, כי המחילה חשובה וכדאית.

י' טבת - יום הקדיש הכללי

בימינו קיבל התאריך עשרה בטבת משמעות נוספת, הקשורה לשואה: בתקופת השואה נרצחו בידי הנאצים ושותפיהם שישה מיליונים מיהודי אירופה, ובהם כמיליון וחצי ילדים. תאריך מותם של רבים מהם אינו ידוע, ועל כן נקבע י' בטבת, שהוא יום צום ותענית, כיום הקדיש הכללי: יום שבו אומרים תפילת קדיש לזכרם של האנשים, הנשים והילדים שנרצחו בשואה ואשר יום מותם אינו ידוע.

"ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'" ביזכרון השואה אין די לזכור את הטררגדיות האישיהו הנוראות, את החורבן האיום של הקהילות והציבור ואת המוות הנורא. יש לזכור גם את קדושת ה' שהצליחו אנשים ליצור בהתנהגותם במצבים כה קשים. אנשים שנשארו זקופי קומה במציאות כל כך משפילה. אנשים שעברו תופת והמשיכו לקיים מצוות בדבקות ומתוך אמונה צרופה. במוותם ציוו לנו את חייהם לצוואה. סיפורי חייהם הפכו נחלת כולם ומקור להבנת עוצמת קידוש ה' שניתן לקיים בחיים.

"בניד בשחילי זתיים" - חינוך

לא אחת הורים מתלוננים על כאבם: "הילד שלי שווה יותר... מה הוא מצא בה... הילד שלי בוגר תואר שני היא עדיין לא גמרה תואר ראשון... הילד שלי מרוויח... והיא מרוויחה רק... הילד שלי חברותי והיא... תחושה מתסכלת... מה הוא/היא מצאה בה/בו...!!

ובכן הורים יקרים:
א: באמת לפעמים 'מרוויחים' ולפעמים 'מפסידים' יכול להיות שהילד המוצלח שלכם לקח פחות מוצלחת, בדיוק כמו שיכול להיות שהילד הפחות מוצלח שלכם לקח יותר מוצלחת...
ב: דבר נוסף חייבים לזכור: כשבונים משפחה לא בונים אותה עם ספר חשבון ומשוואות, המטרה היא הקמת משפחה מאושרת! אם הבן המוכשר והמוצלח שלכם מאושר, זה הכי חשוב!!!
זכרו זאת - טוב לו - טוב לכם!

<p>שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"</p>	<p>סוכה והצלה שימואל יעקב פיה כהן ושברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך אושר, בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות וברכה והצלחה לבת ליהי</p>	<p>סוכה והצלה בית מדרש "נחל ליאור" מזמין את הציבור לשיעור קבוע של "הדרך היבנה" שיתקיים כל יום משעה 18:50 עד 20:00 מיום ראשון ח' טבת ערבית לאחר השיעור</p>	<p>סוכה ואיחולים לכבוד ולכניו ונטורה להולדת הבת ניי. יה"ר שתגדל כאמותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, תזכר לחופתה שתצליח בכל דרכיה וברכה הצלחה ונחת ליצחק ואיריס לארי ולעמי רות ונטורה</p>	<p>כל הישועות והברכות לכבוד ישישינה ועל"י שתמר לסעודה הרביעית בלוויין. זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ופרנסה טובה וברכה והצלחה וזיווג הגון עוד השנה לנועה, תפארת וחגי רפואה שלימה לשושנה בת חנה</p>
<p>סוכה והצלה אלי ועליה מוסאי שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך אושר, בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות וברכה והצלחה לילד ולידה</p>	<p>סוכה והצלה מישה ובז"ל כהן על זיכרוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ופרנסה טובה הם ובני ביתם וברכה וזיווג הגון לדור, עדן ואוראל</p>	<p>סוכה ואיחולים הראל ניסים ומוכבה כהן בהגיע יעקב הפאל ניי למצוה בזכות הבבא אלעזר צ"ל שהיה סנדקו שיזכה לאושר ויעלה במעלות התורה והיארה ויצליח בכל דרכיו ולימודיו, וברכה למשפחות כהן ואלקיים</p>	<p>סוכה והצלה שרון ופנינית דרויסימן שיברכו בזע קודש בר קיימא ויזכו לשנים רבות באושר ופרנסה טובה ובריאות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם</p>	<p>סוכה והצלה ד"ר חנן וקול קל"ה מזל טוב ואיחולים לבביים זמירה אוטומאג'ן הייון עמרם ושמחה מלכה הייון לנישואי ישי' עם שרה יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "עניי הגפן בעניי הגפן דבר נאה ומתקבל"</p>

<p>כ"ג תשרי ה'תשפ"א כ"ג תשרי עם הרבנית ורד סיאני יתקיים במוצאי שבת ז' טבת (2020-01-04) בשעה 20:30 בכולל אור ודרך "אוהל שמרית" שבזי פינת אבוחצירא בינה</p>	<p>לעילוי נשמת הענו והצנוע יוסף כרמי בן רחל ז"ל יג' טבת פקידת שנתו ביום ששי בשעה 08:30 העליה לבית העלמין</p>	<p>לע"נ הענו והצנוע שלמה כהן-זהה בן זליכה ז"ל ביום רביעי יא' טבת 15:15 - עליה לבית העלמין 16:15 - תפילת מנחה, דברי תורה, ברכות ותפילת ערבית בכלל יאור ודרך" שימליץ טוב בעד משפחתו</p>	<p>לע"נ הצנועה והענוה חנה דויד בת בנימין ז"ל ח' טבת פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>	<p>לע"נ הצנוע והענו מרדכי לארי בן שלמה ושרה שיחיו יד' טבת פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו</p>
--	--	---	--	--

שבת שלום ומבדר

<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-: שלמה לארי בן מרים הייון משה נאמן בן מרים הייון אברהם נאמן בן מרים הייון ישראל פריג' רפאל בן מרים הייון מרדכי עמרני בן רבקה הייון שבתאי מוסאי בן נהיה הייון משה משה בן סרוה הייון רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אשת אהרונ' בת גוהר מנב"ת ציפורה חברוני בת מרים מנב"ת</p>	<p>יהודה מועלמן בן גיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה באבאי באבאי בן מורוארי ז"ל אשר לוי בן נובר ז"ל יצחק גולני בן שרה ז"ל אברהם אסולין בן דאד וחיים ז"ל מנחם ישראל בן ניסים ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל</p>	<p>נפתלי בריקרי בן מזל ז"ל מרגלית שמואליאן בת שושנה ז"ל מרים נסימי בת זליכה ושבתאי ז"ל חנה דמתי בת גולי ז"ל לידיה רוקח בת מנטינה ז"ל מרים טהור בת איטו-מטילדה ז"ל מרים בן דוד בת תמו ז"ל מרים עמרני בת פרי ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו</p>
---	---	--